

John Benton, Grace magazine

Pokud Bůh tak miloval svět, proč svět nemohu milovat já? Avšak Jan nám bez okolků ve svém prvním dopise říká: Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není.

Pokud Bůh tak miloval svět, proč svět nemohu milovat já? Avšak Jan nám bez okolků ve svém prvním dopise říká: Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není.

Samozřejmě, že ten zdánlivý rozpor překonáme, jakmile si uvědomíme, že Jan použil slova „milovat“ a „svět“ v těchto dvou verších v trochu odlišném významu. Bůh miluje lidi na tomto světě, i když jsou vůči němu v otevřené vzpouře. Nemiluje ale jejich způsob života. Netouží být součástí světa, dokud je svět ovládán Satanem a hříchem. Ani my bychom po tom neměli toužit!

Proč ne?

Vsadit na svět a na život pro sebe se často zdá být nejvýhodnější. Ale Bible nám říká, že nakonec nás taková sázka zabije. Vede do pekla.

1. Neměli bychom žít pro světské věci, protože jsou to modly, které nás vždy nakonec zklamou. To je zjevné u lidí, kteří žijí nápadně špatným životem. Kolik životů a rodin zničil sex, drogy a láska k penězům? Ale zklamání přinášejí i věci, které se křesťanům zdají být přijatelnější. Dám vám příklad. Řekněme, že středobodem svého života učiníte své děti. Takový život vám vždy nějak ztrpkne. Buď se budete tolik snažit, abyste jim nějak neublížili, že je nakonec rozmazlíte, nenaučíte je kázni a necháte je vyrůst v sobecké tyrany. Nebo na nich budete tak citově závislí, budete pro ně tolik žít, že budete těžce nést každou chvíli, kdy udělají něco jinak než vy. Vaše děti se následně nebudou moct dočkat, až odejdou z domova a zbaví se vás. Ironické na tom je, že váš vztah se zkazí proto, že pro vás vaše děti byly to nejdůležitější.

Velkým modlářstvím současnosti je konzumní způsob života. Novinář John Humphrys z Radio 4 ve své velice doporučované knize Devil's Advocate (Děblův obhájce) zpochybňuje měnící se morální hodnoty a směřování naší společnosti. Zaujal mě jeho souhrn závěrů na konci kapitoly nazvané „Co s námi dělá konzumní způsob života“. Píše: „Komerční tlaky v konzumním populismu narušují naše vztahy. Podkopávají důvěru. Nutí nás pracovat více, takže máme méně času pro to, čemu se říkávalo život. Ztěžují nám přemýšlet v dlouhodobějším výhledu a

vybudovat si život, ve kterém záleží na všem, co se neomezuje na krátkou dobu trvání. A také nás přivádějí do deprese.“ (Jedna statistika, kterou Humphrys dokládá tento poslední výrok, ukazuje, že u žen narozených po roce 1955 je pětinasobně větší riziko výskytu deprese než u žen narozených před rokem 1925). Modlářství lidí vždy nechá na holičkách.

2. Láska ke světu naznačuje, že v nás není pravá láska k Bohu. Pokud opravdu Pána známe, nepotřebujeme svět. Nepotřebujeme sytit své duše světskými odpadky, pokud známe potěšení z Boží blízkosti. Ano, pořád ještě musíme být ve světě, ale nemusíme s ním být za jedno.

Kde jsme?

Zároveň, pokud se máme od světa lišit, potřebuje rozumět dnešnímu „světu.“ Zejména potřebujeme chápat, že naše doba je „postmoderní.“

Osvícenství sedmnáctého a osmnáctého století vyrostlo uprostřed náboženských válek v Evropě. „Zbavte se náboženství a zbavíte se rozkolů a válek! Lidský rozum a věda přinesou jednotu a mír!“ Osvícenství přineslo nové společenské struktury a mnoho svobod. Ale smrtelnou ránu osvícenství uštědřila první světová válka. Osvícenství vykrvácelo v zákopech ve Francii. Rozum a věda nebyly těmi velkými spasiteli, za které byly vydávány. A tak jsme postupně vstoupili do postmoderní epochy, ve které je zpochybňován i rozum. Nejen náboženství, ale všechny ideologie a víry jsou vnímány jako nebezpečné.

Proto se jako křesťané na začátku 21. století nacházíme v takzvané „kultuře nevíry“. Nevíra se považuje za ctnost, protože podle postmodernismu jsou všechny nároky na pravdu falešné. Usilují pouze o to, aby svou mocí chytily do pastí nepozorné lidi a řídily jejich život. Dělat si nároky na pravdu je v tom nejlepším případě naivní. V tom nejhorším jde o mocenskou hru, která lidem nutí svěřací kazajku náboženství. Obyčejný Honza, kterého se snažíte získat pro Krista, tohle všechno asi nepromyslel. Přesto bude takto smýšlet, protože je nasáknut dnešní kulturou.

Toto je „svět“, kterému jsme dnes vystaveni. Musíme si dát pozor, abychom nepřijali jeho smýšlení a nestyděli se za pravdu, kterou hlásá Bible. Avšak nemilovat svět, to neznamená pouze zahánět bezbožné myšlenky. Náš život musí být proměňován Kristovou láskou. Ta se prakticky projevuje láskou a službou komunitě. Tedy nejenže nás zachrání od světa, ale pomůže získat svět pro Krista. Stav světa vyžaduje, abychom Krista nejen kázali, ale také žili.